

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 29. Actio XV. Canones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

§. XXIX.

Sæculum V.
A. C. 451.

Actio decima quinta. Canones

Actio decima quinta eadem die, ultima
 Octobris, conscripta; verum nec p. 796.
 Magistratus, nec Legati adfuerunt. Quippe
 definita Fidei formula, rebusque pri-
 vatorum, quæ ad Concilium delatæ fue-
 rant, compositis, Clerici Constantinopo-
 litani Legatos rogarunt, ut secum de
 causa agerent, quæ ipsorum Ecclesiam
 tangebatur. Id facere recusarunt Legati,
 quod nihil de his sibi fuisset mandatum.
 Cum idem deinde peterent a Magistrati-
 bus, hi totum negotium Concilio judi-
 candum reliquerunt. Postquam igitur
 Magistratus, & Legati discessissent, reli-
 qui Patres Canonem condiderunt, Præ-
 rogativas Ecclesiæ Constantinopolitanæ
 tangentem, quem numero vigesimo octa-
 vo ponunt; huic Græci postea adjunxe-
 runt omnes canones, in eodem Concilio
 conditos, & quos in Antiquis exemplis
 Sessioni sextæ subjunctos legimus. Hic
 illos, sicut in editionibus plurimis occur-
 runt, referam. p. 756.

In primo Canone omnes alii Canones
 in Conciliis ad illam usque diem editi
 confirmantur. (*) Secundus in Simo-
 niam

(*) Ex hac mentione, & confirmatione pro-
 batur, Canonum a Conciliis Provincialibus edi-
 torum

Sæculum V,
A. C. 451.

niam pugnat in hunc modum: *Si quis Episcopus quemquam accepta pecunia promoverit, & in Ordinatione Episcopi, Chor- Episcopi, Presbyteri, Diaconi, vel alterius Clerici, Gratiam, (*) quæ venalis non est, turpiter vendidit, aut si accepta pecunia Oeconomum, Defensorem, Custodem, vel quemquam alium eorum, qui in Canone nominantur, constituerit, Ordinator gradu suo periclitabitur, Ordinatus vero, aut Promotus, gradu, quem emere voluit, non gaudebit. Qui infami huius commercio qualemcunque operam contulerit, si Clericus est deponatur, si Laicus, aut Monachus, anathemate percutiatur. In tertio Canone Concilium prohibet, ne quis Episcopus, Clericus, aut Monachus alienorum prædiorum administrationem in se suscipiant, aut negotiis Sæcularibus implicari se patiantur, nisi per Leges ad ejusmodi Tutelam gerendam vocentur, quæ excusationem non admittit, aut Episcopus ipsis causas Ecclesiæ, vel hominum miserorum committat. Iste Canon non multum differt a secundo ex illis tri-*

torum non levem in tota Ecclesia fuisse Auctoritatem.

(*) Ecce Patrum Chalcedonensium irrefragabile contra Protestantés testimonium, quod Ordines Sacri Sacramenta sint; hic enim Nomine Gratia nihil aliud accipi potest.

bus articulis, qui in Sessione sexta præ-
 sente Imperatore lecti sunt. Canon quar-
 tus idem præcipit, quod illorum articu-
 lorum primus, ut Monachi omnino subji-
 ciantur Episcopis, & ne ullis negotiis sive
 Ecclesiasticis, sive Sæcularibus se immis-
 ceant.

Monasteria Auctoritate Episcopi se-
 mel consecrata, talia erunt in perpetuum,
 Bona eorum conservabuntur, nec ea un-
 quam in Sæcularium domos convertere
 licebit. Quælibet Ecclesia Cathedralis
 ex Clericorum gremio Oeconomum ha-
 beat, qui Bona illius, ut Episcopus jusse-
 rit, procuret, ut omnia in ista admini-
 stratione perspicua sint, Bona Ecclesiæ
 non dissipentur, & Sacerdotum fama non
 obscuratur. Clericis secundum antiquos
 Canones sub pœna Depositionis prohibe-
 tur, ne, Episcopo defuncto, ipsius Bona
 diripiant.

Ordinationes Episcoporum intra tres
 menses fiant, nisi sit necessitas absoluta,
 quæ Metropolitam rem differre cogat.
 Interim Bona Ecclesiæ vacantis ab œco-
 nomo custodientur. Episcopis sub pœna
 Depositionis prohibetur, ne ad Principes
 se convertant, & petant Rescripta, qui-
 bus unam Provinciam in duas dividere,
 & duas Ecclesias Metropolitanas erigere
 liceat. Urbes, quæ jam Metropolis No-
 mine decoratæ sunt, solum honorem ha-
 beant,

Hist. Eccles. Tom. VI.

T t

beant,

Sæculum V.
 A. C. 451.
 Sup. S. 22.

c. 24.

c. 26.

c. 22.

c. 25.

c. 12.

Sæculum V. beant, salvis veræ Metropolis Præroga-
 A. C. 451. tivis. Nemo non videt, huic Canoni
Sup. XIX. condendo lites inter Episcopos Tyri, &
 n. 27. Beryti, item Nicomediæ, & Nicææ, quas
 retulimus, ansam dedisse.

Canones
 Calcedonen-
 ses.

Cum Concilium sciret, celebrationem
 Synodorum Provincialium non modico
 Rei Ecclesiasticæ detrimento negligi, se-
 cundum antiquiores Canones jubet, ut
 cujuslibet Provinciæ Episcopi bis per an-
 num in loco, quem Metropolitanus pro-
 nuntiaffet, colligantur; Illi, qui bona
 fruenter valetudine, & nullo cogente
 impedimento, domi suæ sederent, & non
 venirent, fraterne admoneantur. Non
 facile Clerici, vel Laici accusatio contra
 Episcopos, vel Clericos recipietur, sed
 prius, qua inter suos fama vixerint, pen-
 sabitur. Parochias rurales Episcopi reti-
 neant, quas ab annis triginta quiete pos-
 sederint, si quæ exinde lis oriatur, hanc
 in Concilio Provinciali componi oportebit.
 Si quis queratur, injuriam sibi a
 suo Metropolita inferri, suæ Diœcesis (*)
 Exarcham, vel Sedem Constantinopolita-
 nam, Judicem habebit. Si qua nova Ci-
 vitas Imperatoris Auctoritate erigatur,
 Parochiarum Ecclesiasticarum ordo for-
 mam Politici Regiminis sequatur.

(*) Diœcesis hic pro integra Provincia acci-
 pitur.

Si Lis oriatur inter Clericum, & Clericum, sæcularia Tribunalia, relicto suo Episcopo, non adeant, sed primo causam coram suo Episcopo agant, aut ex ipsius mandato coram illo, de quo inter Partes convenerit. Hæc omnia sub pœnis Canonicis præcipiuntur. Si cui Clerico contra suum, vel alium Episcopum causa sit, in Concilio Provinciali judicabitur, si autem Episcopus, vel Clericus contra Metropolitanum actionem movere velit, illius Diœcesis Exarcham, aut Sedem Constantinopolitanam adibit.

Sæculum V.
A. C. 451.

c. 9.

Nemo Presbyter, Diaconus, aut his inferior Clericus, ordinetur, nisi simul ad aliquam illius Civitatis Ecclesiam, vel ruralem, vel ad quoddam Monasterium, destinetur. Ordinationes vagæ nullæ sint, & ad nullum speciatim locum ordinati nullo Ordinis officio fungi valeant, in ruborem eorum, qui ipsos ordinarunt.

c. 6.

Unus Clericus simul duarum Civitatum Clericis adscriptus esse non potest, scilicet Civitatis illius, in qua primo ordinatus est, & alterius, ad quam, quod major esset, ambitione ductus transit. Ejusmodi transfugæ priori Ecclesiæ reddantur. Si quis tamen ad aliam Ecclesiam translatus jam fuerit, relictae Ecclesiæ negotiis, oratoriis, Hospitiis, ad eam pertinentibus, renuntiet, & nullatenus ultra se ingerat. Reus Depositionis pœna punietur.

c. 10.

Tt 2

nietur.

Sæculum V. nietur. Illa, quæ antiqui Canones de
 A.C. 451. Episcopis, & Clericis de Civitate in Ci-
 vitatem commeantibus statuerunt, ob-
 ferventur. Hic tertius articulus, in
 c. 5.
 c. 20. Actione sexta lectus, & qui a præcedente
 Sup. §. 20. vix differt, insertus est.

Qui semel Clericali, vel Monastica
 Professioni se addixerunt, his ad Militiam,
 vel Sæculares Dignitates transire non li-
 ceat; si faciant, Anathematis pœnam in-
 currant. Deinde sequitur: *Compertum*
 c. 7.
 c. 23. *habemus, quosdam Clericos, & Monachos,*
sine ullo Episcopi sui mandato, imo etiam
excommunicatos, Constantinopolim veni-
re, diutius ibi morari, tumultum excitare,
quietem Ecclesiæ, & domuum privatarum,
turbare. Quapropter Concilium decre-
 vit, ut tales ab Ecclesiæ Constantinopoli-
 tanæ Defensore urbe exire jubeantur, si
 a cæptis insolentes non desistant, vim publi-
 cam adhibeat, & singulos domum redire
 cogat. His legibus Ecclesiasticis, contra
 Monachos vagos, & seditiosos condendis,
 Barsumas, Carosus, & alii Eutychis, Dios-
 corique, Sectatores causam dedere.

Adjungi possunt etiam sequentes.
 Clerici exteri, & ignoti, nisi Commen-
 datitias a suo Episcopo habeant, nullum
 Ordinis actum in alia urbe exercebunt.
 Pauperes, aliena ope indigentes, dum
 iter faciunt, epistolas tantum Ecclesiasti-
 cas, & pacificas, cum causæ cognitione

con-

concessas, habeant, non autem Commen-^{Sæculum V.}
datias, quæ solum viris spectabilibus ^{A. C. 451.}
dandæ sunt. Cum factiones, & conju-
rationes crimina sint, quæ Legibus Sæcu-
laribus prohibentur, multo magis ab Ec-
clesia coerceri debent; si igitur Clerici
contra Episcopos suos, vel Confratres
conspiraverint, deponentur. Clerici ^{c. 8.}
Hospitiorum, & Monasteriorum sub Po-
testate Episcopi cujuslibet Civitatis se-
cundum Patrum traditionem erunt, Epis-
copo non resistent, nec legem istam ulla-
tenus infringant; transgressores, si Cle-
rici sint, Correctioni Canonice subjicien-
tur, si Monachi, & Laici, excommunica-
buntur.

Cum in quibusdam Provinciis Lecto-
res, & Cantores non prohibeantur uxorem
ducere, (*) Concilium statuit, ne ipsis
uxores accipere liceat non Catholicas,
aut parvulos suos apud Hæreticos bap-
tizare. Item Liberos suos Hæreticis, Ju-
dæis, aut Paganis, in matrimonium non
dent, nisi ad fidem se convertere promit-
tant. Notari meretur, quod tunc non
in omnibus Provinciis sicut hodie Lecto-
ribus nuptias inire licuerit. Nulla Dia-
conissa, nisi annos quadraginta numeret,
& rigidum examen subierit, ordinetur.

T t 3

Si

(*) Ergo Episcopis, & in Sacris Ordinibus
constitutis non licebat.

Sæculum V.
A. C. 45^r.
e. 16. Si postquam manuum impositionem acceperit, & in Servitio aliquamdiu persiste- rit, contempta Dei Gratia ad nuptias transferit, ipsa, & maritus ejus Anathe- mate percutientur. Virgo, si se Deo consecraverit, aut Monachus, Matrimo- nium inire non possunt, si inierint, ex- communicabuntur; at Episcopo ipsis in- dulgere licebit. Qui sœminam rapue- rint, etiamsi specie futuri matrimonii id fecerint, complices eorum, & fautores, si Clerici sunt, deponentur, si Laici, ex- communicabuntur. Hi sunt viginti sep- tem Concilii Calcedonensis Canones, quos universa Ecclesia recepit.

§. XXX.

Ecclesiæ Constantinopolitanæ Præro- gatiuæ.

can. 28. Canon vigesimus octavus, exinde cele- berrimæ disceptationis causa, Eccle- siæ Constantinopolitanæ secundum locum tribuit, in hæc verba: *Rationi consenta- neum fuit, ut Patres antiquæ Romæ Sedi sua Privilegia concederent, quod urbs illa toti orbi imperaret. (*)* Ex iisdem causis
Conc. C. P. can. 3.
Sup. XVIII §. 7.

(*) Ex his Verbis nihil aliud sequitur, quam decentissimum fuisse, ut Roma occasione Terre- ni Dominatus, sicut aliæ maximæ urbes, Sedes Patriarchalis esset, quod verò sola inter omnes
in